

نقش دکتر میرزایی در تاسیس دانشگاه در کرمان

توسط دکتر میرزایی به دانشگاه اهدا گردیده است. این مجموعه دارای زمینی به وسعت ۳۰۰۰ مترمربع و زیربنای ۱۲۰۰ مترمربع در شهر کرمان و خیابان زریسف، انتهای کوچه شماره ۱۷ واقع شده است. در حال حاضر از ساختمان باشگاه جهت برگزاری مراسم و مجالس مورد نیاز دانشگاهیان و بستگان درجه یک آنان استفاده می‌شود و رستوران آن نیز فعال است.

کوشش‌های دیگر

- تأمین هزینه «جایزه مادران» همراه با آقایان دکتر «جلال مهدویان کرمانی» ساکن آمریکا و «ژاک ماهفر» ساکن سوئیس که در آغاز سال تحصیلی اهدا می‌گردد و از سال ۱۳۸۰ شروع شده است.

- همراهی با «مهندس شاهرخ وفاداری» و کمک به احداث ساختمان پژوهشکده فرهنگ و زبان‌های باستانی ایران در دانشگاه شهید باهنر کرمان.

- اهدای مجموعه کتاب‌های ایران‌شناسی و کمک به راه‌اندازی «کتابخانه تخصصی ایران‌شناسی» وابسته به مرکز تحقیقات، فرهنگ و زبان ایران دانشگاه شهید باهنر کرمان در بهار سال ۱۳۸۰.

- مشارکت در تأمین بخشی از هزینه‌های احداث «دانشکده هنر و معماری صبا» (مبلغ ۵۰ میلیون تومان توسط ایشان پرداخت شده است).

- اهدای یک دستگاه «مینی‌بوس» به دانشگاه شهید باهنر کرمان در سال ۱۳۸۳.

- اهدای یک دستگاه «باترول» به دانشگاه شهید باهنر کرمان.

افزوده‌ها و توضیح:

۱ - دانشگاه University of Surrey یک دانشگاه تحقیقاتی عمومی در گیلدفورد، انگلستان است. نتیجه تحقیقات این دانشگاه و مشارکت‌های جهانی آن باعث شده است تا دانشگاه ساری به‌عنوان یکی از دانشگاه‌های برتر تحقیقاتی انگلستان در نظر گرفته شود.

۲ - زلزله کاخک، از توابع شهرستان گناباد در استان خراسان که با نام‌های زلزله دشت بیاض و زلزله فردوس نیز شناخته می‌شود، ساعت ۱۴ بعدازظهر شب ۹ شهریور ۱۳۴۷ در منطقه وسیعی از خراسان رخ داد. مرکز این زلزله حادثه بود و در این حادثه حدود ۳۰۰۰ نفر جان خود را از دست دادند.

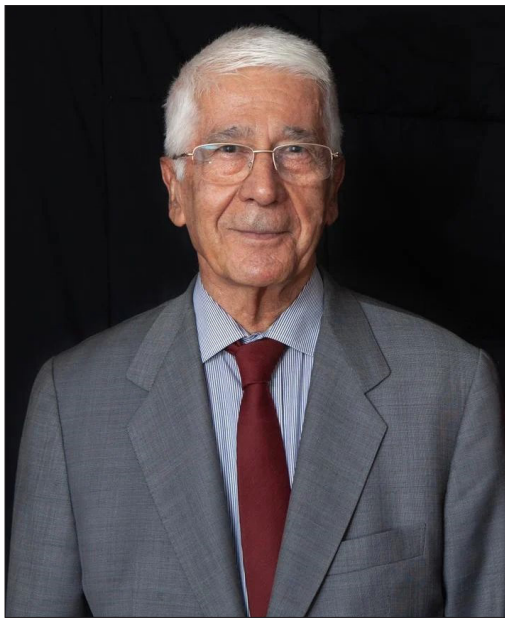
۳ - ژاک ماهفر (متولد ۲۵ اسفند ۱۳۰۹ در اصفهان) بازرگان ایرانی است که در زمینه تجارت دارو فعالیت نموده و به پاس خدمات نیکوکارانه و بشردوستانه خود در امور پزشکی و درمان، فرهنگ و اجتماع از سوی جوامع مختلف همواره مورد تقدیر قرار گرفته است.

منابع: - جاری تا بینهایت، مصطفوی، علی؛ صرفی، محمدرضا، انتشارات دانشگاه شهید باهنر کرمان، ۱۳۹۶ - کرمان و دانشگاه، نجمی، شمس‌الدین، ۱۳۹۷

- هفته‌نامه فردای کرمان، شماره ۳۶، ویژه‌نامه یازدهمین دوره جایزه فضلی‌پور، ۱۵ اردیبهشت ۱۳۹۵

۶۱، ویژه‌نامه دوازدهمین دوره جایزه فضلی‌پور، ۱۳ اردیبهشت ۱۳۹۶

- هفته‌نامه استقامت، شماره ۷۳۸، ویژه‌نامه پانزدهمین دوره جایزه فضلی‌پور، خرداد ماه ۱۴۰۰

دانشگاه شهید بهشتی (ملی سابق) عضو هیات علمی و رئیس دانشکده علوم دانشگاه فردوسی مشهد به تدریس پرداخت.

از اول تیرماه ۱۳۵۲ به پیشنهاد روانشاد فضلی‌پور، بنیانگذار دانشگاه در کرمان و موافقت وزارت علوم و آموزش عالی به سمت ریاست دانشگاه کرمان انتخاب شد. ایشان ریاست دانشگاه کرمان را به استثناء یک دوره صد روزه (در سال ۱۳۵۶) از ابتدای شروع فعالیت تا اول اردیبهشت ۱۳۵۸ برعهده داشتند.

در مورد خدمات ارزشمند آقای دکتر میرزایی به‌عنوان نخستین رئیس دانشگاه علاوه بر پیگیری خدمات علمی و آموزشی، می‌توان به پیگیری امور عمرانی و همراهی با شادروان فضلی‌پور اشاره نمود. ایشان به‌عنوان یکی از خیرین و بنیان دانشگاه نیز منشاء خدمات ارزشمند دیگری چون ریاست افتخاری انجمن دوستداران دانشگاه، راهنمایی، تشویق و جذب خیرین به منظور مشارکت در پروژه‌های عمرانی دانشگاه و پیوستن به جمع حامیان علم و فرهنگ بود.

حمایت از اهدای جایزه فضلی‌پور

پس از فوت شادروان فضلی‌پور، دکتر میرزایی در نظر داشت نام ایشان جاودانه شود. با مشورت برخی از بزرگان و مسئولین دانشگاه به این نتیجه رسید، جایزه‌ای به نام «جایزه علمی مهندس فضلی‌پور» را بنیانگذاری نماید و هر سال از برترین‌های علمی کشور و استان کرمان تقدیر شود.

از نخستین سال برگزاری این مراسم، در سال ۱۳۸۲، دکتر میرزایی هزینه‌های جایزه فضلی‌پور را تا سال ۱۳۸۶ به‌صورت سلاته متقبل می‌شدند. اما همواره در اندیشه یک حمایت ماندگار نیز بودند. بنابراین منزلی را در کرمان، خیابان شهداء (زریسف) خریداری نمودند و بر اساس وقف‌نامه‌ای که تنظیم گردیده است، درآمد حاصل از اجاره این منزل با نظارت پنج نفر از بزرگان دانشگاهی و کشوری، صرف هزینه‌های جایزه علمی فضلی‌پور می‌شود.

اهدای ساختمان باشگاه دانشگاهیان

ساختمان باشگاه دانشگاهیان کرمان به عنوان مجموعه آموزشی و رفاهی دانشگاهیان در سال ۱۳۸۱

از عشق خود به مدرسه برایش گفتم. رئیس مدرسه بودم و این، علاوه بر مسئولیت من در دانشگاه فردوسی بود. فضلی‌پور را به مدرسه بردم و گفتم اگر من با شما به کرمان بیایم و ریاست دانشگاه نوپای شما را قبول کنم، علاوه بر لنگ شدن کارهای دانشگاه مشهد، این مدرسه نیز بی‌سرپرست می‌شود. پیشنهاد دادم؛ دانشگاه را به مشهد احداث کند. گفتم: خراسان، علاوه بر وجود حرم مقدس امام رضاع، زادگاه حکیم فردوسی، حکیم عمر خیام و عطار نیشابوری هم هست.

آقای فضلی‌پور برایم استدلال آورد و از دلایل انتخابش سخن گفت. از کشاورزی پیشرفته مشهد مثال زد و با اشاره به ظرف میوه که آنجا بود گفت: «در شهر مشهد بدون زحمت، هلو به‌عمل می‌آید، سبب هم به این شیرینی و کیفیت به‌عمل می‌آید. ولی اگر من و شما در کرمان، به کمک مردم نازنین آن خطه از مهن یک «کدو» به عمل بیاییم، هنر کرده‌ایم». دستام را بالا گرفتم و تسلیم نیت پاک او شدم.

دکتر میرزایی از خیرین گمنامی است که نه تنها در مشهد، بلکه به همراهی برادرش در «قصر شیرین» نیز برای مردم بیمارستان، مدرسه، خانه و ... ساخته و برای جوانان آن شهر اشتغال ایجاد کرده است.

سوابق علمی و آموزشی دکتر میرزایی

دکتر محمدعلی میرزایی، تحصیلات دبستان و دبیرستان خود را در قصرشیرین و کرمانشاه به پایان رساند. به مدت یکسال با سمت آموزگاری در دبستان‌های کرمانشاه تدریس نمود. سپس در سال ۱۳۳۳ وارد دانشگاه داروسازی دانشگاه تبریز شد، پس از اخذ دکترای داروسازی در سال ۱۳۳۸ جزو دانشجویان رتبه اول، موفق به اخذ بورس تحصیلی جهت ادامه تحصیل در رشته دکترای میکروبیولوژی و بیوشیمی در کالج سلطنتی لندن شد و به کشور انگلستان اعزام گردید. پس از اخذ درجه فوق‌لیسانس در رشته میکروبیولوژی و دکترای در رشته بیوشیمی، دو سال به‌عنوان دانشجوی فوق‌دکتری و استاد در دانشگاه ساری انگلستان به تحقیق و تدریس پرداخت. در سال ۱۳۴۶ به ایران بازگشت و در سمت‌های مختلف از جمله استاد دانشگاه شیراز (پهلوی سابق)، استاد

وی با بلندنظری و آینده‌نگری خاص خود در این زمینه دو اقدام بسیار جالب و مهم انجام داد؛ نخست اینکه اعلام کرد: هزینه‌های ازدواج هر استاد غیرکرمانی را که به کرمان بیاید و با یک خانم کرمانی ازدواج کند تقبل می‌نماید و اگر همسر او عضو هیات علمی دانشگاه باشد، به آن خانم نیز یک ساعت طلا هدیه می‌دهد. (این علاوه بر هدیه نقدی بود که به آن دو می‌پرداخت).

دومین کار درخور تحسین مهندس فضلی‌پور آن بود که هر سال ۳۰ نفر را با هزینه خود بورسیه می‌کرد تا برای ادامه تحصیل به خارج از کشور بروند و با مدرک دکترای تدریس به دانشگاه کرمان برگردند.

این‌بار هم بخت با فضلی‌پور یار شد و توانست انسانی فرزانه و دانشمند را با خود همراه نماید. رادمرد ایثارگری که موافقت نمود؛ مدیریت دانشگاه را در شرایطی به عهده بگیرد که هنوز بنیانش شکل نگرفته بود! «دکتر محمدعلی میرزایی» با عشق و شور آمد و تلاقی انسان‌های بزرگ و وارستهای بود که با مشارکت در ساخت و شکل‌گیری آن، نامشان در تاریخ ماندگار شده است.

احداث دانشگاه در بهترین زمان ممکن و بهترین شکل، با مدد بهترین همراهان صورت گرفت و از این نظر، دانشگاه کرمان محل تلاقی انسان‌های بزرگ و وارستهای بود که با مشارکت در ساخت و شکل‌گیری آن، نامشان در تاریخ ماندگار شده است.

نخستین آشنایی با بنیانگذار دانشگاه

دکتر میرزایی ماجرای آشنایی و نخستین دیدارش با بنیانگذار دانشگاه کرمان را این‌گونه روایت می‌کند: در سال ۱۳۵۲ ریاست دانشکده علوم دانشگاه فردوسی مشهد بر عهده من بود. دکتر «مجید رهنما»، وزیر علوم و آموزش عالی وقت، از طریق تلفن استانداری با من تماس گرفت و فضلی‌پور را معرفی کرد. گفت: وی می‌خواهد در کرمان دانشگاه بسازد و مشتاق است یک شب میهمان شما باشد. شما هم استادان و دانشجویان کرمانی را به ایشان معرفی کنید.

ندیده، مهر فضلی‌پور در دلم نشست. احساس کردم قرن‌هاست که او را می‌شناسم. اطاعت امر کردم. فضلی‌پور تشریف آوردند. چند نفر استاد و دانشجوی کرمانی داشتیم. همه را صدا زدم و در صیافتی کوچک اما صمیمی، آن‌ها را به معرفی کردم. فضلی‌پور با عشق از کار خود به اهدافش سخن گفت. همه مجذوب شده بودند. فضلی‌پور آمادگی خود را برای اعطای بورس به دانشجویان و امکانات به استادانی که برای تدریس به دانشگاه کرمان بیایند، اعلام کرد. سپس نزد وزیر رفت و گفت: «من از میان جمع استادان و دانشجویان، دکتر میرزایی را انتخاب کردم. او کرمانی نیست، ولی حتماً باید به کرمان بیاید و رئیس دانشگاه بشود.»

به فضلی‌پور گفتم: بعد از زلزله گناباد، ما در خیابان کوهسنگی برای بچه‌های یتیم مدرسه‌ای درست کرده‌ایم. این بچه‌ها بسیار مستعد هستند. در اولین دوره‌ای که به کنکور رسیده‌اند، صد در صد قبولی داده‌اند و باعث افتخار ما شدند. تمام معلمان آن‌ها، از دانشجویان دانشکده علوم هستند.

اشاره: دکتر محمدعلی میرزایی، نخستین رئیس دانشگاه در کرمان متولد ۱۳۱۲ در قصر شیرین بود. ایشان شنبه ۱۳ خردادماه در سن ۹۰ سالگی پس از گذراندن یک دوره بیماری در تهران درگذشت. دکتر میرزایی در راه‌اندازی دانشگاه در کنار مهندس فضلی‌پور نقش مهمی داشت.

امیر لری‌زاده از پژوهشگران علاقه‌مند به مطالعات فرهنگی در دانشگاه شهید باهنر، در یادداشتی که می‌خوانید به نحوه آشنایی ایشان با مهندس فضلی‌پور موسس دانشگاه و برخی از اقدامات او برای کمک به دانشگاه نگاه اجمالی انداخته است که مطالعه آن تا حدودی ما را با شخصیت برجسته و تاثیرگذار ایشان آشنا می‌کند:

اولین گام‌های احداث دانشگاه در کرمان

بعد از آن که شادروان «مهندس علیرضا فضلی‌پور» به اتفاق همسر فرهیخته‌شان استاد «فاخره صبا» به این نتیجه رسیدند؛ بهترین راه خدمت به وطن ساختن دانشگاه است، با مطالعات فراوان شهر کرمان را برای احداث دانشگاه، انتخاب نمودند و شورای گسترش آموزش عالی، وابسته به وزارت علوم و آموزش عالی با صدور مجوز قانونی برای تاسیس دانشکده‌های علوم و فنی، نخستین شعله‌های امید را در دل فضلی‌پور کریم، فروزان نمود.

با پشت سر گذاشتن مناصب و مشکلات مربوط به انتخاب زمین مناسب از اراضی اداره‌کل منابع طبیعی کرمان، مهندس فضلی‌پور در شهریور ۱۳۵۱ برای دیدار خواهرزاده‌اش «دکتر هوشیار نوشین» از متخصصین رشته عمران و استاد «دانشگاه ساری» به انگلستان رفت. موضوع او را با او در میان گذاشت و برای یافتن مهندسان مشاور و پیمانکاران پروژه احداث دانشگاه با دکتر نوشین مشورت کرد.

دو ماه بعد، در تهران هر دو میهمان «شرکت مشاوران پیراز» (بنیان سابق) یکی از زنده‌ترین تیم‌های فنی و معماری ایران، به مدیریت آقای مهندس «امیرنصرت منقح» و همکاران تراز اولش، «مهندس یوسف شریعت‌زاده» «مهندس سیدمحسن میرحیدر» از پیشکسوتان معماری نوین ایران بودند. این انسان‌های شریف، با عشق و صمیمیت، با به میدان گذاشتن نقش مهمی در طراحی و اجرای ساختمان‌های دانشگاه برعهده گرفتند. محاسبات سازه‌ای در «شرکت سانو» و به دست باکفایت «مهندس مهدی قالیبافیان» انجام گرفت و در همه این مراحل دکتر هوشیار نوشین نظارت کامل داشت.

سیاست جذب استاد در دانشگاه

هنوز بنای ساختمان‌های دانشگاه آغاز نشده بود که سودای دیگری در اندیشه بلند فضلی‌پور نقش بست. او در فکر جذب و تربیت استاد برای دانشگاه بود و اعتقاد داشت: «کالبد دانشگاه مهم است. اما مهم‌تر از آن، جان دانشگاه است و آن جان، انسان‌هایی هستند که اداره، آموزش و پژوهش را در دانشگاه برعهده دارند.»

فضلی‌پور برای جذب استاد و اعضای هیات علمی اولیه دانشگاه، بارها به شیراز و مشهد سفر کرد،

سفر ابدی جراح پیشکسوت کرمانی

دکتر «محمد ناصر» درگذشت؛

گروه جامعه: دکتر «محمد ناصر» پزشک و جراح پیشکسوت کرمانی جمعه ۱۲ خردادماه و در سن ۹۰ سالگی درگذشت.

دکتر ناصر از پزشکان کارآفرینی بود که علاوه بر طبابت، در حوزه معدن نیز فعال بود.

به گفته مدیر مرکز کرمان‌شناسی، دکتر ناصر که اصالتاً اهل یزد بود و مدتی ریاست بیمارستان ارجمند کرمان را نیز برعهده داشت، در جریان جنگ تحمیلی فعالیت‌های گسترده‌ای داشت و مجروحان جنگی زیادی را درمان کرد.

به گزارش استقامت، سیدمحمدعلی گلابزاده با اشاره به فعالیت دکتر ناصر در کرمان، گفت: «یکی از پزشکان خدمتگزار که سال‌ها آثار خیر و فعالیت‌های گسترده او در کرمان مشهود بود، مرحوم دکتر محمد ناصر است.»

وی ادامه داد: «ایشان از جمله پزشکان یزدی است که قریب ۶۵ سال پیش به‌عنوان جراح به کرمان آمد. در آن روزگار و در دهه ۴۰، شهر از نظر پزشکی بسیار در مضیقه بود و تنها جراح کرمان، مرحوم حبیب‌الله رشیدفرخی بود که با آمدن دکتر محمد ناصر به کرمان، از نظر پزشکی فضای بیشتری باز شد.»

مدیر مرکز کرمان‌شناسی افزود: «دکتر ناصر در سال ۱۳۱۲ در یزد به دنیا آمد. پدر ایشان یکی از نخستین لیسانس‌های دانشگاه بود که به همراه استاد بهمنیار توانست فارغ‌التحصیل شود. ایشان مدرس مدارس یزد و از شعرای معروف بود و زمانی که مارکار، سرمایه‌دار هندی به یزد آمد و مدرسه مارکار را راه‌اندازی کرد، شعری برای مدرسه و آن روز گفته بود که یکی از شعرهای زیبای ماندگار در تاریخ ادبیات یزد است. مادر دکتر ناصر نیز دختر حاج محمدعلی همدانی، بازرگان معروف و سرشناس یزدی بود.»

وی خاطرنشان کرد: «دکتر ناصر در سال ۱۳۳۰ در کنکور دانشگاه پذیرفته شد و در سال ۱۳۳۹ در رشته جراحی تحصیلات خود را به پایان رساند. وی مدتی در یزد و مدت زمانی نیز در رفسنجان به طبابت مشغول بود و بالاخره راهی کرمان شد و آن زمان در بیمارستان ارجمند مشغول به کار شد و مدتی هم ریاست بیمارستان ارجمند را به عهده داشت.»

گلابزاده گفت: «دکتر ناصر در جریان‌های مختلف به‌ویژه در جریان جنگ تحمیلی فعالیت‌های گسترده‌ای داشت و تعداد زیادی عمل جراحی را روی مجروحان جنگی انجام داد که در واقع باید گفت این باقیات صالحات او به‌شمار می‌رود.»

وی با اشاره به ویژگی‌های این پزشک فقید، افزود: «یکی از ویژگی‌های دکتر ناصر این بود که صرفاً به کار پزشکی بسنده نمی‌کرد و معتقد بود که در کنار کار پزشکی می‌توان فعالیت‌های اقتصادی و کارآفرینی داشت، به همین دلیل در بخش معدن وارد شد و یک کارخانه سنگ‌بری به نام ماریجس راه‌اندازی کرد و در کار ساخت‌وساز هم بود و بناهای متعددی را ساخت.» مدیر مرکز کرمان‌شناسی تأکید کرد: «دکتر ناصر، شخصی بود که تمام عمرش را وقف یاد گرفتن، یاد دادن، کارآفرینی، خلاقیت و درمان بیماران و نیازمندان کرد.»